

severozapadnih Slovanih, na primer: Skor-a (staropoljsko), Skor-en, Skor-ek (staromoravsko), Skor-on, Skor-oša, Skor-ak (staromoravsko), pri Srbih tudi: Skoro-mir in Skoro-sav.

Imena imenitnega vojvode Ingo, Ingou, Inguo ne vem razložiti, a v fravhajmski fari so še živa imena: Ing-ol ič, in na gorenjem Štajarskem je potok z imenom Ingering, to je, Ing-er-nik.

V staro-koroškem imenu: Zwentusso, to je, Svent-uš-o, novoslov. Svetuš, mislim najti še polno obliko: ЧВТУШЬ, tako, da je imel staroslovenski τ veljavo glasnika o.

Znameniti ste imeni: Mandrag in Zemiboned, Mandrag — cara meditans, cogitans? Iz tem. Sem najdemo pri severozapadnih Slovanih: Sem, Sem-il, Semi-rad, Semi-slav, Sem-ko, Semo-vit, Sem-ota. Iz tem. bon pa imena: Bon-ata, (staročesko) Bon-uš, Bon-eš, Ben-ada, Ben-eda (vir nobilis 1115, 91. Reg. Boh.).

V brižinskem rokopisu iz 10. stoletja nahajamo imena Slovenov: Pecili in Pecila, in sopet enako ime pri starih Poljaki: Pec-ol (Cod. Pol. maj. 54, XLIX.). V imenu: Pecili bi se še utegnil slišati staroslov. β ; tako tudi v imenu starokoroškega plemiča: Wecili, katerega novejši preiskovalci starin imajo za očeta sv. Eme. Ime: Vec-el je staročesko (1173, 459. III. Palacky). V isti listini, v kateri stoji Pecil za pričo (leta 1043) se tudi najde ime: Chaloh (Eichhorn, Beiträge I, 185.). Iz tem. kal imamo imena: Kal-on, Kal-ota, Kal-ina, Kal-oka, Kal-ika, večidel severo-slovenska. Sufiks oh najdemo v imenih: Dět-oh, Mil-oh, Žir-oh, Sla-voh, Rad-oh.

Imena nemških prič v tej listini se glasijo: Mein-hart, Wolfolt, Reginhart, Ruthart, Ulmut itd.

„Baldewinus divina dispensante misericordia juvenensis ecclesiae archipastor“ poroča, da je grofinja Ema mu izročila posestva Richenburg in Edilach „per manum sui advocati Prezlai. Huic facto interfuerunt Aschwin advocatus gurcensis ecclesiae, supradictus: Prezlaus, delegator ipsius praedii (Eichhorn, l. c.) Askvin je staronemško ime in označuje to kar: Gotthold, iz: ask', poznamovanje za višje božanstvo v in: win, amare, a Prezlaus je severozapadnoslov. Preslav, ruski: Pereslav, Preslaus, ime staročesko (Reg. Boh. 1237). Pobožna grofinja Ema je torej imela slovenskega odvetnika.

Tudi koroški plemič Chaecelin, ki je svoja posestva v junjski dolini leta 1106. daroval oglejski cerkvi, je utegnil biti Slovenec. Imena: Kac-a, Kac-ev-ič, in slična, še dandanašnji so navadna pri Rusih. Zaradi oblike primeri slovenska imena: Hudolin, Butolin. Med nemškimi pričami beremo imena: Uvilihalmus, Rudolfus, Gundachrus, Ernst, Geroldus, pa tudi najdemo slovenskega plemiča Walchun (Valkun), tudi priča Adilbertus Chorenchast bi utegnil biti slov.: Koringost, pertinax hospes, okoren gost.

Takošnih imen bi se še dalo mnogo nabrati iz takimi imenovanih „Saalbücher“ svetopavlovskega, admontskega in sv. lambreškega samostana. V vseh teh živijo učeni slovenski duhovniki, kako hvaležen njim bode prihodnji slovenski zgodovinar, ako bi se taka imena objavila! Tudi za jezikoslovca so važna. Dokazati bi se tudi dalo, kako dolgo se je po gorenjem Koroškem in gorenjem Štajarskem slovenstvo ohranilo. Tako nam poroča admontski „Saalbuch“ (III, 146), da sta slovenski plemič Tridizlaw in njegova žena Zlawa ne daleč od cerkve sv. Mihela v Lesniki (Liesing) postaviti dala na svojem posestvu cerkev (okoli leta 1140): „ex nobili ergo prosapia ortus Tridizlaw cum uxore sua Zlawa ecclesiam in honorem s. Walpurgis in praedio suo fun-

daverunt“. Imeni Trdislav in Slava ne potrebuje razlage, spozna se na prvi pogled nujno slovensko lice. Gospod admontski benediktinec P. Korbinian Lajh je v admontski biblioteki videl, kakor mi je sam pisal, odlomke slovenskega katekizma, zakaj se ta važni jezikovski zaklad ne objavi? Ne vem, kako bi se potožil o naši malomarnosti. (Konec prih.)

Slovensko slovstvo.

* *Najdenček ali pravični se tudi živine usmili.* Prevvedeno iz nemščine. 1881.

* *Répoštev, duh v Krkonoških goráh.* Pravljičica, nemški spisal J. K. A. Musäus. Tretji popravljeni natis. 1881.

* *Dve čudapolni pravljici za slovenski narod povedani. I. Peter Krunov, rešitelj treh zakletih vitezov. II. Okamnjenci na Blanskem gradu.* Drugi popravljeni natis. 1881.

* *Vrtomirov prstan ali zmaj v Bistriški dolini.* Ljudska pravljica iz preteklih časov. Zapisal Jakob Aléšovec. Drugi pregledani natis. 1881.

Te štiri knjižice, v prvi vrsti za naše ljudstvo in za mladino našo namenjene, izdala je naša občesposlovana in na treh razstavah učnih pripomočkov odlikovana knjigarna J. Giontinijeva, in je s tem izdajanjem svojo priljubljenost gotovo še povečala. Te knjižice, pisane po vsem v lepi in gladki slovenščini, odlikujejo se še posebno po svoji opravi. Vsaka knjižica ima na čelu veliko barvano podobo in tudi tisek je prav lep in razločen. Z eno besedo, mi moremo te knjižice po vsem le pohvaliti in jih gorko priporočamo kot zanimivo berilo vsacemu, tudi odrasčenim. Cena vsaki knjižici je vkljub lepi obliki in množini pól le 20 kr. Dobivajo se v Giontinijevi bukvarni na mestnem trgu v Ljubljani.

* „**Viestnika**“, katerega izdaje hrvatsko arheološko društvo in kateri se je uže priporočal slovenskim starinoslovcem v „Novicah“, izišel je drugi broj. Vsebina mu je: „Intagliji i kameje u osječkom gradskom muzeju“, — „Još nešto o predhist. sjekiri“, — „Na obranu sjekire kamenite dobe našaste u Vrbniku“, — „Arheološka izprava“, — „Alveria“, — „Rimski novci carski zem. muzeja u Zagrebu“, — „kritika“, vrhu tega „Razne viesti“ i „dopisi“. To je obseg drugega zvezka. Na str. 62. i 63. pa ima med dopisi tudi slovenski dopis gosp. Fr. Jarca: „O starinah u Drnovi blizu Leskovca“, v katerem pisatelj opisuje svojo precej bogato zbirko rimskih novcev, igelj, posod in dveh malikov, katere reči je nabral po ljudeh iz bližnjega Trnovega, kjer je stalo, kakor je znano, rimsko mesto Noviodunum. — Temu zvezku pridejano je tudi „Izviešće“ za god. 1880., iz katerega se razvidi, da je društvo imelo m. l. 22 radnikov in 302 podpirujočih udov. V zvezi pa je stalo društvo s 75 učenimi društvi in zavodi. Slednjič pridejana so še pravila hrv. arkeol. društva. — Ker Slovenci še nimamo enacega lista, priporočamo ga vsem prijateljem starinoslovja prav posebno. Kdor hoče društvu pristopiti kot ud, plača 1 gold. vstopnine in vsako leto 2 gold.; zato pa dobiva „Viestnik“. Naslov: Hrvatsko arheolog. društvo v Zagrebu.

Zabavne stvari.

O vplivanji muzike na človeka.

Govoreč o muziki sploh ali o nje posameznih oddekih mislimo ob enem nehoteč na nje dotike s člo-